Jen vítr to ví a mlčí dál (Blowin´ In the Wind) - Čeřovská, Judita

Kámen a prach
kráčíš vstříc k temnotám,
chceš stáhnou si blíž
hvězdnou síť.

Zákruty cest
vedou záhadno kam
a sám ujdeš míň,
než-li píď.

Proč tedy, poutníče,
hůl znovu zdvih,
když věk černé brýle
ti dal.

Jen vítr, jenž ztich
na dálných rozcestích,
jen vítr to ví a letí dál.

Svět nemá konce,
jak sám jistě víš,
však tam, kam bys chtěl,
jdeš jen v snách.

Tvé cesty zkříží
vždy zákeřná mříž
a místa, kde čpí
střelný prach.

Proč tedy, poutníče,
dál neseš kříž,
kdo zas už ti tvář
svěží dal.

Jen vítr, jenž ztich
na dálných rozcestích,
jen vítr to ví a letí dál.

Láska je člun,
vratký člun plný spár,
jak máš na něm plout
pro tu síť.

Ten, kdo ti slíbil
ten lákavý dar,
však včas chtěl tě též
opustit.

Proč tedy dál pluješ
mlhou jitřních par,
ach, poutníče,
kams oči dal.

Jen vítr, jenž ztich
na dálných rozcestích,
jen vítr to ví a mlčí dál.

Jen vítr, jenž ztich
na dálných rozcestích,

jen vítr to ví a mlčí dál.